

[Estrup]

tagelsen. Vi behøver jo ikke ligefrem at stemme to gange om hvert forslag for at få tiden til at gå.

Men jeg skal gerne gentage, at det radikale venstre ikke kan stemme for forslaget. Dagpengeordningens udformning hænger i høj grad sammen med, hvad den førte indkomspolitik giver os råd til.

Og så vil jeg da godt slutte af med stiltfærdigt at minde om, at den socialdemokratiske regering, umiddelbart før den gik af i september 1982, havde udarbejdet forslag om milliardbesparelser på dagpengeområdet i såvel 1983 som 1984, så glorien er måske lidt anløben.

Dohrmann (FP):

Ikke alene vil en generel regulering af dagpengereglerne være forkert og urimelig i den nuværende situation, al den stund der vitterlig findes folk, som påtager sig et job i dag, der tjener mindre end dem, der modtager højeste dagpengesats.

Derudover vil jeg godt tilføje, at alt det med blot at pøse ekstra penge ud er en dårlig politik, og det burde hr. Svend Auken og socialdemokratiet have fundet ud af for mange år siden. Det er slet ikke afhængigt af, hvor mange kroner og øre man får. Det, der drejer sig om, er, hvad man kan købe for det pågældende beløb, man får udbetalt. Både vedrørende dagpenge og vedrørende de kommende overenskomster vil det være langt, langt at foretrække, hvis folketinget kunne blive enige om at give nogle skattelettelser i stedet for. Det ville virkelig være noget, der kunne batte noget og hjælpe de folk, der har brug for det.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Som hr. Dohrmann sagde, er det rigtigt nok, at der er mange folk, der tjener så lidt, at de ikke kan opnå maksimal dagpengesats. Da kan man vel også konkludere omvendt og sige, at de tjener alt for lidt. Det er ikke arbejdsløshedsunderstøttelsen, der er for høj.

VS støtter som bekendt enhver forbedring, stor eller lille, og da denne trods alt er lidt større end den, vi snakkede om den anden dag, støtter vi selvfølgelig denne mere end den, arbejdsministeren fremsatte den anden dag. Det er soleklart.

I bemærkningerne til forslaget står der dog, at ved denne regulering kunne det sam-

tidig overvejes at foretage en tilsvarende ekstraordinær forhøjelse fra 1. juli 1984 af medlems- og arbejdsgiverkontingentet til arbejdsløshedsforsikringen. Skal det forstås sådan, at de penge, man vil give mere i arbejdsløshedsunderstøttelse, skal vi i virkeligheden selv betale alle sammen ved forhøjede kontingenter?

Svend Auken (S):

Så skulle vi igen høre den om regeringens succesrige økonomiske politik. Jeg har tidligere betegnet – det vil jeg gerne gentage – regeringens økonomiske politik som værende en dværg på lurfødder, og det er i hvert fald en rigtig karakteristik, hvis det er sandt, som de borgerlige ordførere hævder her, inklusive den radikale ordfører, at hele korthuset skulle ramle sammen, hvis de arbejdsløse fik en beskeden genopretning på 5 pct. af deres dagpengesatser. Hvis det virkelig er rigtigt, at en udgift i 1984 på 500 mill. kr., som der i parentes bemærket er anvist dækning for, skulle være tilstrækkeligt til at vælte regeringens økonomiske politik, så er der tale om en politik på lurfødder.

Socialdemokratiet har den principielle opfattelse, at de mennesker, der er arbejdsløse, er på efterløn eller i det hele taget er på dagpenge, ikke bør stige kraftigere end andre grupper i befolkningen, men vi har samtidig den opfattelse, at de ikke bør rammes ekstraordinært i forhold til dem, der er i arbejde. Det, de borgerlige ordførere inklusive hr. Estrup – som kun havde hånsord tilovers for dette at give en regulering til folk på dimittendsatsen og folk på 80 pct.s efterlønsats eller folk på den højeste dagpengesats – ikke har blik for, er, at hvis ikke dette forslag gennemføres, vil de mennesker, der er på de faste satser, komme ud for en samlet nedgang i hele perioden, den borgerlige regering har siddet i, på op imod 13 pct. Det vil altså sige, at det borgerlige Danmark mener, at man kun kan føre økonomisk genopretningspolitik, hvis folk, der er nede på 1.400, 1.500, 1.600 kr. om ugen – jeg taler her om dem på 80 pct.s satsen og dem på dimittendsatsen – får en nedgang i deres levestandard på 13 pct. Jeg nægter at tro, at det kan være rigtigt.

Jeg skal sige til fru Jette Thomsen, at den forhøjelse, der bliver tale om for en specialarbejder – og det gælder nu i øvrigt enhver anden arbejder eller ethvert andet medlem af